

به نام خدا

مقالات، یادداشت های رسانه های روسیه

در تاریخ 23 ژوئن 2022 برابر با 2 تیر 1401

مقالات و یادداشت ها

«همکاری اقتصادی روسیه و چین: ظرفیتهای و موانع در شرایط جدید» (شورای امور بین الملل روسیه)
«هوش مصنوعی با رنگ و بوی چینی: آیا چین تا سال 2030 رهبر جهان در حوزه هوش مصنوعی خواهد شد؟» (شورای امور بین الملل روسیه)
«شورای اروپا: چرا برای ولادیمیر زلنسکی بازگشت به مذاکرات با مسکو دشوار است.» (شورای امور بین الملل روسیه)
«هر دو طرف می فهمند که درگیری مستقیم روسیه و ناتو ریسک های بیش از حد بزرگی دارد.» (شورای امور بین الملل روسیه)
«قواعد اصلا دیگر اعتبار ندارند.» (شورای امور بین الملل روسیه)
«از بیخ و بن، اما بعد...» (شورای امور بین الملل روسیه)
«لاوروف می رود که درباره نفت ایران صحبت کند.» (روزنامه «نیزاویسیمایا گازیه تا»)

سایت «شورای امور بین الملل روسیه» مقاله تحلیلی با عنوان: «همکاری اقتصادی روسیه و چین: ظرفیتهای و موانع در شرایط جدید» نوشته ایوان تیموفیهف، دکتر علوم سیاسی، مدیر برنامه شورای امور بین الملل روسیه و عضو آن را در تاریخ 21 ژوئن 2022 منتشر کرده است و می نویسد: تحریم های گسترده علیه روسیه از سوی «مجموعه غرب» طبیعتا مسأله تعمیق و گسترش روابط اقتصادی با چین را مطرح می کند. در بسیاری پارامترها همکاری با چین برای روسیه جایگزین ندارد یا اینکه مطلوب ترین است. سطح بالای بی سابقه روابط سیاسی، زیربنای ایجاد شده برای مشارکت اقتصادی، نیاز عینی روسیه به فناوریها و کالاهای چینی و علاقه مندی متقابل چین به بازار آزاد شدهی روسیه می توانند از این همکاری حمایت کنند. رقابت فزاینده چین و آمریکا نیز نقش خود را ایفا می کند. در عین حال روسیه باید برای این آماده باشد که پروسه نزدیکی اقتصادی دشوار خواهد بود. ریسک از دادن بازارهای

آمریکا، اتحادیه اروپا یا سایر کشورها در نتیجه تحریم ها، عامل جدی احتیاط کاری کسب و کارهای چینی در رابطه با روسیه است. با این حال بحران در روابط روسیه و غرب این امکان را به چین میدهد تا مواضع خود را از طریق مشارکت عمیق تر با روسیه تقویت کند. افت اقتصاد روسیه به نفع چین نیست. بدون تردید، ریسک تحریم های ثانویه و تدابیر الزام آور در چشم انداز میان مدت جدی خواهد بود. کسب و کارهای روسیه باید احتیاط کاری شرکای چینی را درک کنند. اما کار عملیاتی در زمینه سازوکارهای مالی برای پرداخت های متقابل و توسعه بخش هایی از بازار که وابسته به فناوریهای غربی نیستند ظرفیتهای بیشتری را در چشم انداز بلند مدت ایجاد می کنند.¹

سایت «شورای امور بین الملل روسیه» مقاله تحلیلی با عنوان: «هوش مصنوعی با رنگ و بوی چینی: آیا چین تا سال 2030 رهبر جهان در حوزه هوش مصنوعی خواهد شد؟» نوشته کنستانتین ماتوینکو، دانشجوی کارشناسی ارشد مشترک دانشگاه مگیمو روسیه و دانشگاه تجارت بین المللی و اقتصاد (چین) را در تاریخ 21 ژوئن 2022 منتشر کرده است و می نویسد: ارسال موفقیت آمیز ماهواره شوروی در سال 1957 برای افکار عمومی آمریکا غیرمنتظره بود. آمریکا در پاسخ به این اقدام، برنامه ملی عظیم مدرن سازی پتانسیل علمی-فنی آمریکا را به اجرا درآورد که در چارچوب آن میلیاردها دلار صرف توسعه آموزش و علم و همچنین پروژه های فضایی پیشرفته شد. سال 2016 نیز برای چین نوعی نقطه عطف بود، در این سال هوش مصنوعی شرکت آمریکایی DeepMind توانست به بردی که غیرممکن تلقی می شد دست یابد و در بازی شطرنج بر قهرمان جهان لی سدول (Lee Sedol) غلبه کند. حداقل 280 میلیون نفر در چین این مسابقه را تماشا کردند. واکنش چین قاطع بود- در سال 2017 برنامه ملی توسعه هوش مصنوعی منتشر شد که مطابق با آن چین تا سال 2030 باید رهبر جهان در حوزه هوش مصنوعی شود...²

سایت شورای امور بین الملل روسیه مقاله تحلیلی با عنوان: «شورای اروپا: چرا برای ولادیمیر زلنسکی بازگشت به مذاکرات با مسکو دشوار است.» نوشته آندری کورتونوف، دکتر تاریخ، مدیر عامل و عضو

¹ <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/analytics/rossiysko-kitayskoe-ekonomicheskoe-sotrudnichestvo-vozmozhnosti-i-prepyatstviya-v-novykh-usloviyakh/>

² <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/analytics/iskusstvennyy-intellekt-s-kitayskoy-spetsifikoy-stanet-li-kitay-mirovym/>

هیئت رئیسه شورای امور بین الملل روسیه و عضو آن را با استناد به نشریه فوربس در تاریخ 20 ژوئن 2022 منتشر کرده است و می نویسد: رهبران اروپایی که از کییف دیدن کردند حاضر نیستند علناً اکراین را به از سرگیری فوری مذاکرات با روسیه فرابخوانند. این زمان زمان مناسبی برای این کار نیست- جامعه اکراین اطمینان دارد که حتی امتیازهای سمبلیک به منزله از دست دادن بی دلیل مواضع است. موضع آمریکا که از پرزیدنت زلنسکی حمایت می کند نیز نقش مهمی ایفا می کند. اما خستگی کشورهای عضو اتحادیه اروپا از مناقشه می تواند اوضاع را عوض کند. اکراین در هر صورت مجبور خواهد بود در ادامه در اروپا باشد، نه در آمریکا. انتظار منابع اصلی برای بازسازی در پسامناقشه در هر حال از اروپا می رود، نه از آمریکا. ضمن اینکه ارباب کنونی کییف یا اخلاف او در هر حال مجبور خواهند شد حتی با توگارین زمی منفور (کنایه از روسیه است) کنار بیایند، بخاطر اینکه رها شدن کامل و قطعی از همسایگی با آن در هر صورت امکانپذیر نخواهد بود.³

«هر دو طرف می فهمند که درگیری مستقیم روسیه و ناتو ریسک های بیش از حد بزرگی دارد.» عنوان یادداشت آندری کورتونوف، دکتر تاریخ، مدیر کل و عضو هیئت رئیسه شورای امور بین الملل روسیه و عضو آن است که سایت «شورای امور بین الملل روسیه» با استناد به نشریه Public Opinion در تاریخ 22 ژوئن 2022 منتشر کرده است. کورتونوف می نویسد: من تصور می کنم که اگر صحبت از مناقشه جدید با لیتوانی و کشورهای ساحلی بالتیک باشد، این در هر صورت در حال حاضر به اندازه کافی احتمالش کم است. یعنی اینکه هر دو طرف می فهمند که درگیری مستقیم روسیه و ناتو ریسک های بیش از حد بزرگی دارد و در کل باید از آن اجتناب کرد. اما اگر منظور نه درگیری نظامی، بلکه مناقشه سیاسی باشد، البته این تشدید تنش افقی نه تنها ممکن است، بلکه متأسفانه کاملاً واقعی است. و این آن چیزی است که ما در رابطه با کالینینگراد، محاصره استان کالینینگراد و سیاسی کردن مشکلات مرتبط با ترانزیت به کالینینگراد مشاهده می کنیم.⁴

³ <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/analytics/sovet-evropy-pochemu-vladimiru-zelenskomu-trudno-vernutsya-k-peregovoram-s-moskvoy/>

⁴ <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/comments/obe-storony-ponimayut-cto-pryamaya-konfrontatsiya-rossii-i-nato-eto-slishkom-bolshie-riski/>

سایت «شورای امور بین الملل روسیه» چکیده و متن کامل مصاحبه «بیسزنس آنالین» با فئودور لوکیانوف، سردبیر مجله «روسیه در سیاست گلوبال» و رئیس هیئت رئیسه شورای سیاست خارجی و دفاعی و عضو شورای امور بین الملل روسیه را با عنوان: «**قواعد اصلا دیگر اعتبار ندارند.**» در تاریخ 21 ژوئن 2022 منتشر کرده است و می نویسد: حالا رسم شده است که می گویند آنچه که دارد رخ می دهد تعیین کننده ساختار جهان است. این به احتمال زیاد درست است، بخاطر اینکه تنش انباشته شده طی یک سال و حتی چند دهه حالا به سطح آمده است. این تکانه ای کیفی است که منجر به تغییرات ساختاری می شود. اما حدس زدن اینکه نظم جهانی چه شکلی خواهد داشت و هر کس چه جایگاهی را بدست خواهد آورد فعلا کاری بی معنی است. بخاطر اینکه ما با فروپاشی بهمن وار آن ساختار بین المللی مواجه هستیم که نه حتی طی سی سال اخیر، بلکه طی هفتاد سال اخیر شکل گرفته است و بر مبنای نتایج جنگ جهانی دوم پایه گذاری شده است. این ساختار در اواخر دهه 80 و اوایل دهه 90 دستخوش تغییر شد، بخاطر اینکه نظام دو قطبی پایان یافت و نظامی با تلاش برای برقرار کردن سلطه آمریکا آغاز شد و این نمی توانست روی کل ساختار جهانی تأثیر نگذارد. اما از جهت نهادها، سازمان های بین الملل و اصولی که مبنا بودند، نظام بعد از جنگ سرد ادامه ی مستقیم همان نظامی بود که در زمان جنگ سرد وجود داشت. و از این منظر مقیاس تکانه امروز به مراتب بیشتر از آن چیزی است که در سالهای 1989-1991 رخ داد. آن زمان تغییرات ریشه ای در آرایش قدرت ها به وقوع پیوست، اما خود اصول سیاست جهان و قواعد رفتار تغییر اساسی نکردند. اما آنچه که حالا دارد رخ می دهد عمیق تر و گسترده تر است، اصول و قواعد قبل کاملا اعتبار خود را دارند از دست می دهند. این یک پروسه آنی نیست، این پروسه در زمان عملیات ویژه روسیه در اکرین آغاز نشد، به مراتب قبل تر از آن زمانش فرا رسیده بود. اما حالا اقداماتی دارد به وقوع می پیوندد که بهمن را از قله به حرکت درآورده است و دیگر نمی توان آن را متوقف کرد. و وقتی که بهمن می آید حدس زدن اینکه بعد از عبور آن هر کس کجا قرار می گیرد کاری بی فایده است. من فکر می کنم که مسأله روسیه در سالهای نزدیک (امیدوارم در سالهای نزدیک، نه طولانی تر) حفظ ثبات و دوام آوری است. ابتدا ثبات و سپس توسعه در اوضاع خارجی فوق العاده نامساعد. و در اینجا مهمترین مسأله، پروسه های داخلی هستند، نه پروسه های خارجی، بخاطر اینکه ما روی پروسه های خارجی محدود می توانیم تأثیر بگذاریم. در راستای اهدافی مشخص بله، اما از منظر برقرار کردن نقشه های بزرگ جهانی اطمینان ندارم [که بتوانیم]. و مهمتر از همه اینکه شدت مسائل داخلی برای روسیه علنا فراتر از اهمیت مسائل خارجی خواهد رفت. در نتیجه بسیار به سختی بتوان گفت که ما وارد چه تصویری از جهان خواهیم شد و چه جایگاهی را در

آن بدست خواهیم آورد. حالا این احساس وجود دارد که ما را از غرب جدا کرده اند و تنها شرق و جنوب برای ما مانده اند. احتمالاً در آینده نزدیک وضعیت همین گونه خواهد بود. اما من اطمینان ندارم که این شکل نهایی خواهد بود. من فکر می کنم که غرب شروع می کند به شدت تغییر کند، مناسبات متقابل آنها نیز به همین صورت. و روسیه نیز در نهایت جایگاهی را در کل این تصویر بدست خواهد آورد، [روسیه ای] که به خودی خود در سالهای آتی نگرانی از این خواهد داشت که چگونه کارایی خود را به عنوان بازیگر بزرگ بین المللی حفظ کند.⁵

سایت شورای امور بین الملل روسیه یادداشت تیموفی بارداجوف، فوق دکتر علوم سیاسی، مدیر علمی مرکز مطالعات جامع اروپا و بین المللی مدرسه عالی اقتصاد با عنوان: «از بیخ و بن، اما بعد...» که ابتدا در هفته نامه «پروفل» منتشر شده را در تاریخ 21 ژوئن منتشر کرده است و می نویسد: نتایج دور دوم انتخابات پارلمانی فرانسه کارآمدی این کشور را کم می کند. و این خبر بدی است برای مسکو، [مسکو] که به درستی پاریس را منطقی ترین شریک در کل اروپا تلقی می کند. اما اگر سرنوشت شکل دموکراتیک ساختار سیاسی مورد توجه ما است، باید گفت که نتایج انتخابات فرانسه، خبر خوبی است...⁶

https://www.ng.ru/world/2022-06-22/6_8467_lavrov.html

روزنامه «نیزاویسیمایا گازیه تا» مطلب با عنوان: «لاوروف می رود که درباره نفت ایران صحبت کند.» به قلم گنادی پتروف را در تاریخ 22 ژوئن 2022 منتشر کرده است و می نویسد: مسکو و تهران در وضعیت دوست- رقیب قرار گرفته اند. سفر دو روزه سرگی لاوروف، وزیر خارجه روسیه به ایران آغاز شد. این سفر در شرایط اساساً جدید برای دو کشور انجام می شود، شرایطی که می تواند هم موجب و هم مانع تعمیق همکاری شود. از یک سو روسیه و ایران که تحت فشار تحریم های بین المللی هستند به نظر می رسد باید به لحاظ سیاسی و اقتصادی به یکدیگر نزدیک شوند. از سوی دیگر، تهران بر خلاف روسیه می تواند بدون تغییر سیاست خارجی و داخلی خود، در آینده نزدیک روی لغو تحریم هایی که پیشتر وضع شده اند حساب کند. واقعیت این است که برای این منظور باید مذاکرات برجام که غیرمنتظره متوقف شده است را به جریان انداخت. ولادیمیر ساژین، پژوهشگر ارشد انستیتو شرق شناسی آکادمی علوم روسیه در گفتگو با «نیزاویسیمایا گازیه تا» گفت که هم آمریکا و هم ایران واقعا در

⁵ <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/comments/pravila-perestali-deystvovat-sovsem/>

⁶ <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/comments/do-osnovanya-a-zatem/>

بازگشت به «توافقتنامه‌ی هسته‌ای» ذینفع هستند. برای بایدن این می‌تواند عمل به وعده‌های انتخاباتی‌اش باشد. علاوه بر این حالا، بعد از وضع تحریم نفت روسیه، برای آمریکا و اروپا مهم است که ایران را به بازار نفت برگردانند. سازین خاطرنشان کرد: «ایرانی‌ها می‌توانند یک مرتبه نفت زیادی را برای فروش بگذارند، به آن اندازه‌ای که اوپک اجازه بدهد. این به کاهش بهای بنزین در آمریکا که خیلی بالا رفته است کمک خواهد کرد، و این با توجه به انتخابات میان دوره‌ای کنگره در نوامبر برای بایدن فوق العاده مهم است». ایران نیز به نوبه خود به لغو تحریم‌ها بسیار نیاز دارد، بخاطر اینکه اقتصاد آن در وضعیت اسفناکی است. اما برای روسیه که ذینفع نیست که ایران امکان دستیابی به سلاح هسته‌ای را داشته باشد، لغو تحریم‌های نفتی ایران که پیامد آن کاهش بهای نفت است نیز حالا فوق العاده به ضررش است. سازین معتقد است: «روسیه علناً نمی‌تواند علیه احیاء «توافقتنامه هسته‌ای» سخن بگوید. به همین خاطر لاوروف به تهران رفت تا به روش دیپلماتیک این مسأله را حل کند». در عین حال طولانی شدن تایم اوت در مذاکرات مربوط به «توافقتنامه هسته‌ای» نه تنها و نه آنقدرها به روسیه بستگی ندارد. تمایل ایران به نه تنها لغو تحریم‌ها، بلکه همچنین حذف سپاه پاسداران از فهرست سازمان‌های تروریستی آمریکا می‌تواند مانع شود. به گفته سازین، حذف نام سپاه از این فهرست برای سپاه پاسداران هیچ چیزی را تغییر نمی‌دهد: همه سران آن تحت تحریم باقی خواهند ماند. اما خود این ژست- اذعان آمریکا به اینکه «سپاهی‌ها» تروریست نیستند- برای ایران مهم است. سازین معتقد است: «من فکر می‌کنم که تا نوامبر، تا انتخابات کنگره، هیچ پیشرفتی در رابطه با سپاه پاسداران بدست نخواهد آمد. جمهوری خواهان بسیار به دقت همه گام‌های بایدن در رابطه با ایران را زیر نظر دارند. و او البته تصمیم نخواهد گرفت که با حذف سپاه از فهرست تروریستی این برگ برنده را به آنها بدهد.» بنابراین به احتمال زیاد نفت ایران نیز به بازار جهانی باز نخواهد گشت. به لطف آمریکا، مأموریت لاوروف در ایران موفقیت آمیز خواهد بود.⁷

⁷ https://www.ng.ru/world/2022-06-22/6_8467_lavrov.html